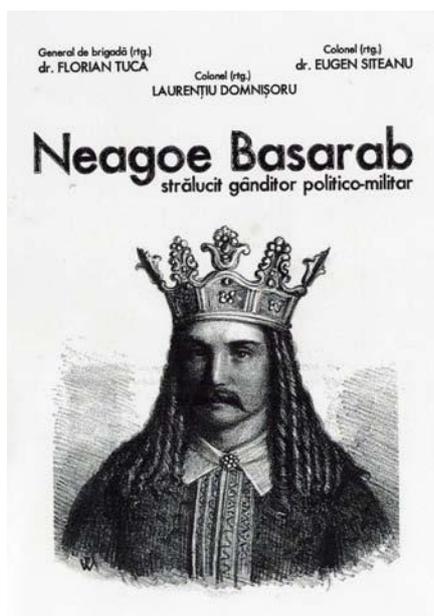

NOI APARIȚII EDITORIALE

„Neagoe Basarab strălucit gânditor politico-militar“

„Neagoe Basarab strălucit gânditor politico-militar” reprezintă o carte necesară, o carte care discută un subiect care merita de mult o asemenea prezentare sistematică: **Neagoe Basarab, Sfântul Voievod, în ipostaza sa de gânditor militar**. Scrisă de trei militari de carieră: General de brigadă (r) dr. Florian TUCĂ; Colonel (r) dr. Eugen SITEANU; Colonel (r) Laurențiu DOMNIȘORU (de asemenea, cu o mare experiență editorială), lucrarea umple fericit un gol din bibliotecă - nu numai din cele de profil, pentru că ea se poate parcurge cu același interes de oricine este interesat de imaginea voievodului de la Argeș. „Domn bun, blând și iubitor de pace” a fost Neagoe Basarab, dar la vremea complicatelor veacuri de mijloc ale mileniului abia încheiat,

pacea însemna adesea pregătire pentru război, ca să ne amintim un vechi dicton (*Si vis pacem, para bellum*), cu mențiunea că înțeleptul voievod ținea alături de toate acestea diplomația. Acest triunghi al echilibrului mereu fragil - **pace-război-diplomație** - este întărit la Neagoe Basarab de credință, credință în Dumnezeu și în neam. Ne-o demonstrează autorii cărții, bazându-se pe două surse semnificative: viața voievodului (faptele sale de arme, mai ales din anii dinainte de a ajunge pe tron) și celebrele **Învățăături către fiul său Theodosie**. Sunt, de asemenea, invocate un mare număr de cărți și articole dedicate lui Neagoe Basarab, de la scrieri vechi (de Bălcescu, Hașdeu), la scrieri recente, de pildă, publicate în contextul recente canonizări.

Nu sunt multe luptele duse de voievod, chiar dacă a avut o ascensiune militară, în tabăra boierilor Craiovești, destul de rapidă. Astfel, la 28 de ani (în februarie 1510), el îl învingea, la **Cotmeana-Argeș**, pe Mircea al III-lea, printr-un atac de noapte care amintește și de îndrăzneala lui Vlad Țepeș și de supranumele/porecla de „Pui de leu”, pe care tânărul Neagoe o primise deja pentru rapiditatea deciziilor sale, indiferent în ce funcție s-ar fi aflat. A doua luptă, care l-a adus și pe tron, este cea „**den jos de București**”, la **Văcărești** (ianuarie 1512), unde l-a învins pe Vlad cel Tânăr, decapitat apoi la București.

Domnia a fost însă o perioadă de pace. A fost vremea diplomației, a relațiilor grijulii gestionate cu vecinii, cu cei din ținuturile românești în primul rând, cu toată lumea creștină, cu Poarta Otomană. Vremea zidirii în piatră - stau mărturie nu numai Mănăstirea Argeșului, ci și alte biserici și mănăstiri, cu donații consistente până pe Muntele Athos -, vremea zidirii în cuvânt. Atunci au fost scrise **Învățăturile...**, prima mare carte a culturii românești, cea care a sugerat comparații cu Marc Aureliu și Machiavelli, care l-a definit ca domn învățat, pus de autorii lucrării de față în rând cu mai celebrul apoi în lume domn învățat Dimitrie Cantemir.

Mai multe capitole ale **Învățăturilor** se ocupă de viața la curte, promovarea slujitorilor, moravuri, credință, dar există un capitol (al VIII-lea din Partea a II-a) intitulat „**Pentru solii și pentru războaie**”. Titlul este auto-explicativ, lăsăm cititorilor plăcerea de a parcurge cartea pentru a vedea cât de departe mergea Neagoe Basarab, pentru vremea lui, în (i) concepția generală despre armată, (ii) organizarea acesteia și (iii) în gândirea militară, detaliind ultimul punct, cum profesionist o fac autorii (spuneam, grade înalte în Armata Română), între strategie, tactică și factorul moral. Acest capital al **Învățăturilor**, tratat pe îndelete într-un consistent capitol (al patrulea) în cartea de față, dă greutate titlului: **Neagoe Basarab a fost un strălucit gânditor politico-militar!**

Primul teoretician militar român – și un mare patriot. Domn creștin, domn al Țării. Nu este întâmplător că autorii scriu totdeauna în carte **Țară**, cu inițială majusculă. **Întreaga lucrare este o laudă Voievodului și o laudă Țării**. Scrisă cu patos și patriotism, convingător, cu citate ample și relevante. Un veritabil „**Onor la Voievod!**” la care cititorul va subscrie. Pentru aceasta, „**Onor la autori!**”

General-maior (r) prof. cons. dr. Constantin MINCU
Secretarul științific al Secției de Științe Militare
a Academiei Oamenilor de Știință din România

